

Za pětadvacet let v oboru má paní nakladatelka v zásobě spoustu historek – třeba jak připravovali k vydání knihu Radovana Lipuse *O smutné továrně* o kdysi slavné textilní továrně Andělský hrad. David Vávra jim k tomu přinesl vzácný vzorník látek z 20. let, výtvarnice Veronika Podzimková sedla, všechny je rozstříhala a dala do knížky, která je navíc vázaná v plátně z oněch vzorníků. „Když jsme pak vzorník Davidu Vávrovi vraceli, byl úplně vyřízený, prý kde jsou ty látky?! Ale když viděl výsledek, byl nadšený. Prý si to takhle představoval.“ Další historka z vydávání knih? S profesorem Jiřím Sopcem, výtvarníkem, kterému chtěla nabídnout ilustrování Havlových *Píždůchů*, se Iva seznámila v rámci předvánočního lovu dárků ve vetešnictví. Oba tehdy sáhli po stejné plechovce od kakaa. „Chvilku jsme si vzájemně dávali přednost, ať si ji tedy vezme ten druhý, a pak jsem se osmělila, představila se a rovnou vytáhla z tašky rukopis, shodou okolností jsem ho totiž měla u sebe. Slovo dalo slovo, a byla z toho krásná knížka. Mimochodem, ti dva – Jiří Sopko a Václav Havel – žili ve dvoupatrovém bytě Havlových na nábreží. Václav Havel nahoře a Jiří Sopko o patro níž. Nebyli v té době nějak zadobře a mluvili spolu, až když v Týnské literární kavárně po křtu podepisovali knihy čtenářům,“ vzpomíná nakladatelka a já z jejího hlasu slyším dojetí. Stejně jako když se vrátí k časům, kdy se s Ivanem Magorem Jirousem a dalšími přáteli scházeli v legendární literární kavárně v Řetězové, dnes už bohužel zrušené.

OD ONE WOMAN SHOW K TÝMU

Aktuálně nezažívá nakladatelství Meander dobré časy. Pro knižní trh byl nouzový stav těžkou zkouškou, a to nejen kvůli nutnosti zavřít knihkupectví na dlouhé týdny. Z hlasu Ivy Pecháčkové je ale znát víra, že všechno nakonec dobře dopadne. A to přesto, že paní nakladatelka jen tak mezi řeči prohodí, že její Meander je momentálně 600 000 korun v minusu. „Hned po vyhlášení koronakrizy nám výhradní distributor oznámil, že do odvolání nebude nakladatelstvím platit, a to ani za knihy prodané ještě o Vánocích. Pro řadu zejména malých nakladatelů to byla velká rána, ze které se někteří z nich nemusí vzpamatovat,“ popisuje situaci. Autoři i čtenáři však svá milovaná nakladatelství podpořili a rychle se přeorientovali na nakupování přímo v jejich e-shopech (to pomůže opravdu výrazně, protože rabat velkých distributorů je klidně i 55 procent). „Zrovna mi volala Markéta Hrnčířová, která nám šéfuje obchod v nakladatelství, že na e-shopu je po víkendu boží dopuštění, desítky objednávek. Je to pro nás povzbuzení,“ říká Iva Pecháčková. Dvacet let vedla své nakladatelství sama. Co ji přimělo upustit od one woman show a dopřát Meandru skromný, avšak výkonný redakční tým? „Do chodu nakladatelství byla už léta zapojená celá moje rodina a přiznám se, že mi to připadalo jako samozřejmost. Když bylo potřeba, manžel rozvážel knihy, s oblibou si z toho dělal legraci a říkal, že se

3x PRODUKCE MEANDRU

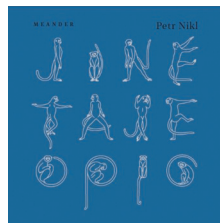
JEZEVEC CHRUJDA DOBÝVÁ VESMÍR

Chrujda již zvládl natočit film, urychlit se a zase zpomalit, dokonce se i zamilovat. I tentokrát se můžete těšit na laskavý příběh plný dobrodružství i poučení. Petr Stančík se nebojí dotknout vážnějších témat, jako je život na vozíčku, ale ani použít humor a nadsázku.

KALAMAJKA MIK MIK MIK

Meander začal teprve nedávno vydávat lepopřelky v nové edici pro nejmenší čtenáře Repolelo. Soubor písniček a říkadel Kalamajka mik mik mik patří mezi batolaty k těm nejoblíbenějším.

JINÉ TAJE OPIC

Knihy uznávaného výtvarníka Petra Nikla dotváří komplexní opičí atlas, opět včetně abecedy z opičích tělíček, kterou si děti mohou rozstříhat a tvořit z ní své texty. Luxusní kniha vytištěná na ušlechtilém papíře je i skvělým dárkem pro větší čtenáře.

snad začne podepisovat jako závozník, a děti jsem dokonce občas uvolnila ze školy, aby mi pomáhaly třeba na knižním veletrhu,“ vypráví paní nakladatelka.

Sama svou práci doslova žila: komunikovala s desítkami autorů i ilustrátorů, s grafiky a tiskaři, osobně dohlížela na finalizaci každé knížky, psala si grantové žádosti, hlídala termíny, honoráře, a ještě všechny knihy sama redigovala. Takže to jednoho dne muselo přijít: zhroucení způsobené dlouhodobým přetížením. „Projevilo se to ztrátou paměti, totální amnézií, podobně jako třeba u Agathy Christie. V nemocnici jsem absolvovala řadu důkladných testů. Naštěstí ukázaly, že jsem naprosto zdravá, až na vyhoření. Takže když pan primář asi podvacáté zopakoval, že se musím naučit delegovat, bylo mi jasné, že to budu muset opravdu změnit a začít zaměstnávat lidi,“ říká Iva.

